

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ขอบทวนปัญหาการแต่งตั้งศาสตราจารย์ตามพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔

เดิมทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ ที่ ทม ๐๒๐๒.๖ (๕)/๔๔๔๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทหือปัญหาข้อกฎหมายกรณีมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ระดับ ๙ ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔ (๗) และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ โดยมีดำเนินการเสนอเรื่องให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) พิจารณออนุมัติสั่งบรรจุ และเสนอชื่อต่อรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อรายงานนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามกฎหมาย ทบวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ จะเป็นการถูกต้องหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๑๒๐๐ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ แจ้งให้ทบวงมหาวิทยาลัยทราบ ว่า กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔ มีความเห็นในข้อหารือดังกล่าวว่า ตำแหน่งศาสตราจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จึงต้องดำเนินการตามข้อ ๒๔ แห่งกฎทบวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎทบวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ การที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีคำสั่งแต่งตั้งศาสตราจารย์ประจำโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ เพียงฉบับเดียว โดยมิได้ปฏิบัติตามกฎทบวงดังกล่าว จึงเป็นการไม่ถูกต้อง

ต่อมา ทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ ที่ ทม ๐๒๐๒.๖/๓๙๒๔ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทหือปัญหาข้อกฎหมายมายังสำนักงานฯ อีกครั้งหนึ่งว่า ทบวงมหาวิทยาลัยได้รับการชี้แจงจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าการแต่งตั้งศาสตราจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีได้ตั้งตามกฎหมายและมีใช้การบรรจุแต่งตั้งตำแหน่งศาสตราจารย์ประจำที่สภามหาวิทยาลัยรามคำแหงแต่งตั้งจึงมิใช่ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนใดๆ ทั้งสิ้น และมหาวิทยาลัยรามคำแหงก็ไม่เคยอ้างว่าแต่งตั้งตามกฎหมายแต่ประการใด

ทบวงมหาวิทยาลัยจึงหารือมายังสำนักงานฯ ว่า กรณีดังกล่าวจะสมควรดำเนินการอย่างไรต่อไป เพื่อให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๒ ตอบชี้แจงให้ทบวงมหาวิทยาลัยทราบ ว่า เรื่องที่ทบวงมหาวิทยาลัยหารือเป็น กรณีที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยไม่ปฏิบัติตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ที่วางระเบียบในเรื่องการตีความและการให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาไว้ว่า กรณีที่กระทรวง ทบวง กรมใดได้ส่ง ปัญหาทางกฎหมายไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็น เมื่อคณะกรรมการฯ ให้ความเห็นในทางกฎหมายเป็นประการใดแล้ว โดยปกติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการฯ ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยในฐานะส่วนราชการเจ้าสังกัดจึงควรพิจารณาดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยที่กฎหมายให้อำนาจไว้เสียก่อน หากต่อมามีข้อกฎหมาย ที่ไม่อาจปฏิบัติต่อไปได้ โดยมีข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่าเป็นเพราะเหตุใด และจำเป็นต้องได้รับการ วินิจฉัยวางหลักกฎหมายให้เป็นที่ยุติ จึงหารือต่อคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

บัดนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ ที่ ทม ๐๒๐๒.๖(๕)/๗๓๖ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ทบวงมหาวิทยาลัยได้แจ้งให้ มหาวิทยาลัยรามคำแหงปฏิบัติตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาหลายครั้ง แต่ สภามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีหนังสือ ที่ ทม ๐๙๐๑/๕๐๙๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีหนังสือ ที่ ทม ๐๙๐๑/๔๘๐๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ ถึง ทบวงมหาวิทยาลัย สรุปความได้ว่า สภามหาวิทยาลัยรามคำแหงมิได้ก้าวล่วงอำนาจหน้าที่ใดของ ทบวงมหาวิทยาลัย การแต่งตั้งศาสตราจารย์ตามกฎหมายก็เป็นเรื่องของทบวงมหาวิทยาลัย ดำเนินการ ส่วนการแต่งตั้งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สภามหาวิทยาลัยได้ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายให้อำนาจ เมื่อไม่ได้แต่งตั้งตามกฎหมายและมีใช้ ศาสตราจารย์ตามความหมายของกฎหมาย จะดำเนินการหรือแต่งตั้งชอด้วยกฎหมายอย่างไรได้ และสภามหาวิทยาลัยมิได้ดำเนินการแต่เพียงแห่งเดียว แต่ยังมีสภามหาวิทยาลัยอื่นดำเนินการ เช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัยเห็นว่า มีประเด็นข้อกฎหมายที่ควรได้รับการพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งว่า การแต่งตั้งศาสตราจารย์โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ถือว่าเป็นการแต่งตั้ง ศาสตราจารย์ตามกฎหมายของทบวงมหาวิทยาลัย จะเป็นการแต่งตั้งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากเมื่อพิจารณากฎหมายของสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง ปรากฏว่ามีบทบัญญัติที่กำหนด อำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยในการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน เช่น พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจ และหน้าที่ "พิจารณาเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอน อธิการบดี

ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ” ซึ่งแตกต่างจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ ที่กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ “พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอน อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้า ภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์” โดยมีได้กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยเสนอ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เมื่อข้อกฎหมายดังกล่าวแตกต่างกันจึง มีประเด็นว่าการดำเนินการของมหาวิทยาลัยรามคำแหงถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาที่ทบวงมหาวิทยาลัย ขอบทบทวน โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย (สำนักงานปลัด ทบวง และมหาวิทยาลัยรามคำแหง) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทน สำนักงาน ก.พ. แล้ว เห็นว่า การที่มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนใน มหาวิทยาลัยขึ้นก็เพื่อให้การกำหนดอัตราเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง ฯลฯ ข้าราชการและ ลูกจ้างในมหาวิทยาลัยทุกแห่งของรัฐเป็นไปอย่างเดียวกัน โดยเฉพาะการบรรจุและการแต่งตั้ง ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามข้อ ๑๐^๑ แห่งกฎทบวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎทบวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้กำหนดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง และการใดที่มีได้กำหนดไว้ในกฎทบวงก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือน ดังนั้น การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยนอกจาก จะต้องดำเนินการตามที่กำหนดโดยเฉพาะในกฎหมายของแต่ละมหาวิทยาลัยแล้ว ก็จะต้อง ดำเนินการในส่วนที่กฎทบวงกำหนดให้สอดคล้องกันด้วย สำหรับการแต่งตั้งศาสตราจารย์ประจำ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามมาตรา ๓๔ (๑)^๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ ก็คือ การแต่งตั้งตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามข้อ ๑๑ (ก) (๑)^๓

^๑ ข้อ ๑๐ การกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง การบรรจุ และการแต่งตั้ง การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรง ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวงนี้ การใดที่มีได้กำหนดไว้ในกฎ ทบวงนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎ ก.พ. และระเบียบที่ออก ตามความในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๓๔ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

^๓ ข้อ ๑๑ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ได้แก่ตำแหน่งดังต่อไปนี้

แห่งกฎหมาย ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งการบรรจุและแต่งตั้งเป็นอำนาจของปลัดทบวงมหาวิทยาลัยโดยอนุมัติของ ก.ม. และเสนอชื่อต่อรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง ตามข้อ ๒๔ (๑) ^๔ แห่งกฎหมาย ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎหมาย ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ การที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงอ้างว่าตำแหน่งศาสตราจารย์ที่ได้รับแต่งตั้งจากสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๗) ^๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ มิใช่ตำแหน่งศาสตราจารย์ตามกฎหมายย่อมไม่ถูกต้อง เพราะตำแหน่งคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ฯลฯ ก็คือตำแหน่งเดียวกับที่กำหนดตามข้อ ๑๑ ^๖ แห่งกฎหมาย ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยไม่อาจแบ่งว่าตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ฯลฯ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ฯลฯ ของทบวงมหาวิทยาลัย นอกจากนั้นการที่ข้าราชการพลเรือนคนหนึ่งจะดำรงตำแหน่งในมหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้งตำแหน่งศาสตราจารย์ประจำและรองศาสตราจารย์ตามกฎหมายในเวลาเดียวกัน

(ก) ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่สอน วิจัย และให้บริการทางวิชาการ ได้แก่

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ ข้อ ๒๔ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ให้ผู้มีอำนาจต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งซึ่งได้รับเงินเดือนในอันดับ ๑๐ และตำแหน่งศาสตราจารย์ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยโดยอนุมัติของ ก.ม.เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและเสนอชื่อต่อรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ มาตรา ๑๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๗) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

ตั้งที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงปฏิบัติอยู่นั้นย่อมเป็นไปไม่ได้ เพราะเป็นตำแหน่งของคณาจารย์ตามมาตรา ๓๔^๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ ที่อยู่ในต่างลำดับกัน และมาตรา ๖๐^๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลก็ได้บัญญัติรองรับเฉพาะคณาจารย์ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ฯลฯ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยเท่านั้น มิได้รวมไปถึงผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ที่สภามหาวิทยาลัยรามคำแหงแต่งตั้งด้วย และโดยผลแห่งการนี้ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ประจำของสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยมิได้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยด้วยนั้น นอกจากจะเป็นการแต่งตั้งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งย่อมไม่มีสิทธิใช้ชื่อศาสตราจารย์เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะตามมาตรา ๔๗^๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้

สำหรับกรณีที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น เห็นว่า ในฐานะที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ที่วางระเบียบในเรื่องการตีความและการให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาไว้ว่า กรณีที่กระทรวง ทบวง กรมใดได้ส่งปัญหาทางกฎหมายไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็น เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในทางกฎหมายเป็นประการใดแล้ว โดยปกติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดจะต้องเสนอรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๘มาตรา ๖๐ ให้คณาจารย์ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์และอาจารย์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์เกียรติคุณของมหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์เกียรติคุณของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๙มาตรา ๔๗ ให้ผู้เป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ชื่อศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษแล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

ฯลฯ

ฯลฯ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๔๔